

Ve

qualis ut arbitror nemo iquā erit utiq̄ cōfirmare
 possūz certe nemo fuit. Sed nō ego medicina me ip-
 se cōsolor. Et maxime illo solatio q̄ ego eo errore
 careo quo amicor̄ decessu pleriq̄ angī solent. Ni
 chil enīz mali accidisse scipioni puto in accidit
 si quid accidit. Suis aut̄ incomodis grauiter angī
 no. nō amicuz s̄ se ipsuz amantis est. Cum illo uero q̄ ne-
 get actum eē preclare. H̄ si enīz quod ille min-
 me putabat immortalez optare uellet. Quidn-
 on adeptus ē quod omni fas esset optare. Qui
 sumaz spem eiūz quā de eo iāz puerō habue-
 rānt continuo adolesens incredibili uirtute su-
 perauit. Qui cōsulatuз petiuit nunquaz. factus
 est his consul. Primi ante tēpus Iteruz s̄ suo
 tempore rei pene sero. Qui duabus evers-
 is urbib⁹ inimicissimis huic impio nō modo
 presentia ueruz etiā futura bella delevit. Quid
 dicaz de morib⁹ facillimus. de piatate imatré d'
 libertate iſorviores bonitate insuos iustitia
 iomnes nota s̄ uobis. Quā autē ciuitati carus
 fuerit merore funerali iudicatuз ē. Quid ḡ phu-
 ne paucor̄ annoz accessio iuuare potuisset. Se-
 necius enīz quis nō sit grauius ut memini Cato
 al amicor̄
 laudat uita aici sui ut
 mos melo uideat na-
 is male morit⁹ q̄ male
 uixit et cōtra aut senā
 i ep̄i. nus q̄t mēlē mo-
 riuntur ḡ nūlō uiximus. Et id Mori felicius anīs mortē inuoces,

merore. Funeris. Namq̄ si fūsūt nō solū amia b̄z̄ hostes a cōrīmī
 ut p̄z p̄valenū luq̄ca. demodatō e. Namq̄ metellus nūmīra cū
 audiuit scipione mortuū et in publicū p̄lāmātur acutum auct
 menia nūc uerbis diruta sūt